

தானியலே புத்தகம் - எண் ஐம்பத்தொன்று

பால்மோனி: தானியலேம் வளெளிப்படத்தலும் ஆகியவற்றில்
காலத்தையும் மொழியையும் ஆளும் ஆண்டவரை
வளெளிப்படத்தலு

Jeff Pippenger
2024-01-15

தானியலே நூல் எட்டாம் அதிகாரம், பதினென்றாம் பதினான்காம்
வசனங்களில் "பசேன அந்த ஒரு பரிசுத்தவன்" என்பது பல்மோனியாகிய
கிறிஸ்துவே ஆவார். வளெளிப்படத்தின விசேஷம் என்னும் நூலில், கிறிஸ்து
அல்பாவும் ஓமகோவுமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்; அது, மற்ற
அற்புதமான சத்தியங்களடன் சேர்ந்து, கிறிஸ்துவை அதிசயமான
மொழியறிஞராகவும் அடையாளப்படுத்துகிறது. மலேம், தானியலேம்
வளெளிப்படத்தின விசேஷமும் ஆகிய நூல்கள் இணைந்து, கிறிஸ்துவை
காலத்திற்கும் மொழிக்கும் ஆண்டவராக எடுத்துக்காட்டுகின்றன.
பல்மோனியாகிய கிறிஸ்து (இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர்)
ஆத்வென்டிசத்தின் மையத் துணை நிறவும் அந்த இரண்ட, வசனங்களில்
தமது சுவாவத்தின் அந்த பண்பை அறிமுகப்படுத்தவதின் முக்கியத்தவமும்
ஆழமும் என்ன என்பதை மனிதனால் முடியாமையாக உணர்ந்து கொள்ளுதல்
அவன் திறனை மீறியதாகும்; ஆயினும், இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர்
வளெளிப்படத்தத் தீர்மானிக்கும் இரகசியங்களை அறிந்து உணர்ந்து
அவற்றைக் காத்த நிலைநிறுத்தவது நமக்கரிய பொறுப்பாகும்.

இரகசியமானவகைகள் நம் தவேனாகிய கர்த்தரக்கூச் சேர்ந்தவை;
வளெளிப்படத்தப்பட்டவகைகள் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் எல்லா
வார்த்தகையையும் நாம் கடப்பிடுக்கும்படியாக எங்களுக்கும் எங்கள்
பிள்ளைகளுக்கும் என்றென்றும் சேர்ந்தவை. உபாகமம் 29:29.

வளெளிப்படத்தப்பட்ட இரகசியம் இதவே: இரகசியங்களை எண்ணுகிறவர்
(பால்மோனி), பசேன "அந்தச் சில பரிசுத்தர்" ஆவார்; மலேம் அவர்
தம்மவை வளெளிப்படத்தம் அந்த இரண்ட, வசனங்களிலே, அட்வென்டிசத்தின்
மையத் துணை அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த இரண்ட, வசனங்களிலே,
அதிசயமான எண்ணுகிறவர், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய தாம்
1798-ஆம் ஆண்டில் டித்திரை நீக்கிய "அறிவின் பரெக்கத்தை"
அடையாளப்படுத்துகிறார். அந்த இரண்ட, வசனங்களிலே, "அறிவின்
பரெக்கத்தை" பிரதிநிதித்தவப்படுத்தும் மில்லரின் கனவின் ரத்தினங்கள்,
பால்மோனியின் கரத்தின் வழிநடத்ததலின்படி, அபக்துக்கின் இரண்ட,
பலகைகளின்மலே வளெளியிடப்பட்டன.

அப்பொழுது ஒரு பரிசுத்தவன் பசேவதகைக் கட்டேனே; அப்போது பசேக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவனிடத்தில் மற்றொரு பரிசுத்தவன், "நித்திய பலியகைக் கறித்தம், பாழாக்கம் மீறதலகைக் கறித்தம், பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சனேயையும் காலடியில் மிதிக்க ஒப்புக்கொட்கும்படியான இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரக்கம்?" என்று கட்டேன். அதற்கு அவன் என்னிடத்தில், "இரண்டாயிரத்த மின்னூறு நாட்கள் வரல; பின்னர் பரிசுத்தஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்" என்றான். தானியலே 8:13, 14.

தானியலே வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் இராஜ்யங்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத் தரிசனத்தைப் பற்றி பின்னரும், பதினாறுமாம் மற்றும் பதினான்காம் வசனங்களில் உள்ள பரலோக உரையாடலகைக் கட்டேன் பின்னரும், அந்த "தரிசனத்தை" புரிந்தகொள்ள அவர் மயன்றார்.

நானாகிய தானியலே அந்தத் தரிசனத்தைப் பார்த்த, அதன் பொரளனை அறிய மயன்றபோது, இதோ, மனஷனின் தோற்றம்போல ஒருவன் என்மன் நின்றான். அப்பொழுது உலாயின் கரகைக்கிடயையில் இரந்த ஒரு மனஷனடயை கரலனை நான் கட்டேனே; அத சூப்பிட்ட, "காபிரியலே, இந்த மனிதனக்கு இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியப்பண்ணு" என்றது. தானியலே 8:15, 16.

தானியலே புரிந்தகொள்ளத் தடேகிற "தரிசனம்" என்பது "chazon" தரிசனமாகும்; ஆனால் தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி கபிரியலேக்க கட்டளையிடப்படவது "mareh" தரிசனமே. ஒவ்வொரு உண்மகைக்கும் அதற்கரிய தடொடர்பும் பொரத்தமும் உண்ட; இந்த உண்மனை தவறவிடப்பட்டால், அந்தப் பகதியின் கட்டமபையும் அமபையும் திட்டமும் அடிப்படயாகவடே சிதனைந்தவிடும். பதினனைந்தாம் வசனத்தில், தானியலே "chazon" தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்ள மயலுகிறபோது, "mareh" மறனைந்திரந்தாலும், அத இன்னம் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்புகிறது; ஏனெனில் "ஒரு மனிதனடயை தோற்றம்" (கபிரியலே) என்ற சொல்லில், எபிரயேச் சொல்லான "mareh" "தோற்றம்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ளது. பதினனைந்தாம் வசனத்தில் "தரிசனம்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டிருக்கம் இரண்ட, சொற்களும் பிரதிநிதித்தவப்படத்தப்பட்டள்ளன. தானியலே, பதினனைந்தாம் வசனத்தில், "chazon" என்பதபைப் புரிந்தகொள்ளத் தடேகிறான்; ஆனால் பால்மோனி, பதினாறாம் வசனத்தில், தானியலே "mareh" என்பதபைப் புரிந்தகொள்ளும்படி கபிரியலேக்கக் கட்டளையிடுகிறான். இந்த இர வசனங்களின் அமபையும் நோக்கமள்ளதாகும்; மலேம், இந்த இர சொற்களக்கிடயையேள்ள தடொடர்பயையும் வறேபாட்டயையும் வலியுறுத்துகிறது.

தானியலே "மரே"யபை புரிந்தகொள்ளும்படியாக காபிரியலேக்கக் கட்டளையிடபவர் பல்மோனியடே; ஏனெனில் காபிரியலேக்கக் கட்டளையிடுகிறவரடே நீரின் மலே நிற்கிறவர், மலேம் காபிரியலே அவர்

கரலகைக் கட்டோன்—“உலாய் நதியின் கரகைகளுக்கு நடவடே ஒரு மனஷனின் சத்தம்.” கரகைகளுக்கு நடவடே ஓடவத உலாய் நதியே; வதோகமங்களில் நீரின் மலே நிற்கிறவர் கிறிஸ்தவே. அந்த உண்மையுடன் சரேந்த நிற்கும் மற்றொரு உண்மை என்னவென்றால், பிரதான தூதனாகிய கிறிஸ்தவே தவேதூதர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறவர் என்பதே. கரகைகளுக்கு நடவடே இரந்த அந்த சத்தம், பதின்முன்றாம் வசனத்தில் வரம் “அந்த விசஷமான பரிசுத்தவானின்” சத்தமே; தானியலே “மரே” தரிசனத்தபைப் புரிந்தகொள்ளும்படியாக காபிரியலேக்குக் கட்டளையிடவத அவரடயை வார்த்தயை. தானியலேயின் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில், கிறிஸ்த மீண்டம் நதியின் கரகைகளுக்கு நடவடே இரக்கிறார். பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் அவர் சணலுடை அணிந்திரப்பார்; என்றும் உயிரோடிரக்கிறவரை மின்னிட்ட சத்தியம்பண்ணுகிறார்.

ஆனால் நீயோ, ஓ தானியலே, மடிவுகாலம் வரயிலும் இந்த வார்த்தகைகளை அடதைத் வதைத், இந்தப் புத்தகத்திற்கும் மத்திரயை; பலர் அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருப்பார்கள், அறிவும் பரெகும். அப்பொழுது நான் தானியலே பார்த்தனே; இதோ, இன்னும் இரண்ட பரே நின்றகொண்டிருந்தார்கள்; ஒருவர் ஆற்றங்கரயின் இப்பக்கத்தில், மற்றொருவர் ஆற்றங்கரயின் அப்பக்கத்தில். அவர்களில் ஒருவர், ஆற்றின் நீரின்மலே இரந்த சணலாடதை தரித்த மனிதனை நோக்கி: இந்த அதிசயங்களின் மடிவு வரவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும்? என்றான். அப்பொழுது ஆற்றின் நீரின்மலே இரந்த சணலாடதை தரித்த மனிதன் தன் வலதகயையையும் தன் இடதகயையையும் வானத்தனை நோக்கி உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிரக்கிறவர்மலே ஆணையிட்ட, அத ஒரு காலமும், காலங்களும், அரகைக்காலமும் ஆகும்; பரிசுத்த ஜனத்தின் வல்லமயைச் சிதறடிக்கும் சயெல் நிறவைறேம்போத, இவயைல்லாம் மடிவடயையும் என்ற சொன்னதை நான் கட்டேனே. தானியலே 12:4-7.

“நதியின் ஜலங்களின் மலே இரந்த” “நண்தணியில் உடயைணிந்திரந்த” அந்த மனிதன், “தமத வலதகயையையும் தமத இடதகயையையும் வானத்தின்பால் உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிரக்கிறவரின்மலே ஆணையிட்டார்”; அவர் எட்டாம் அதிகாரத்தில் கபிரியலேகைக் கட்டளையிட்ட அதே மனிதனே ஆவார். வளெப்படித்தின விசஷம் பத்தாம் அதிகாரத்திலும், கிறிஸ்த தமத கயை உயர்த்தி, என்றென்றும் உயிரோடிரக்கிறவரின்மலே ஆணையிட்டார்; ஆனால் அங்கே அவர் ஜலத்தின் மலேயும் பூமியின் மலேயும் நின்றிரக்கிறார்.

நான் கடலின்மலேயும் பூமியின்மலேயும் நின்றதைக் கண்ட தூதன், தன் கயை வானத்தின்பால் உயர்த்தி, என்றென்றகைக்கும் உயிரோடிரக்கிறவரையும், வானத்தயையும் அதிலுள்ளவகையையும், பூமியையும் அதிலுள்ளவகையையும், கடலயையும் அதிலுள்ளவகையையும் படதைத்தவரையும் நோக்கி ஆணையிட்ட,

இனி காலம் இரக்காத என்ற சத்தியம்பண்ணினான். வளெளிப்படத்தின விசவேம் 10:5, 6.

வளெளிப்படத்தின விசவேம் பத்தாம் அதிகாரத்தில் சுறிப்பிடப்பட்டள்ள வல்லமையுள்ள துதன், எட்டாம் அதிகாரத்தில் நதியின் கரகைகுகிடயைல் இரந்த காபிரியலேலோட, பசேய பல்மோனியே ஆவார்; மலேம் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் "அதிசயங்களின்" "டிபிவு" எப்போது நிகழும் என்பதை அடயைாளப்படத்தினவரம் அவரே. வளெளிப்படத்தின விசவேம் பத்தாம் அதிகாரத்தில், அவர் ஒரு "சிங்கம்" பலோல கர்ஜித்தார்; ஏனெனில் அங்கே அவர் யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகக் சுறிக்கப்புகிறார்.

அப்பொழுது ழுப்பர்களில் ஒருவன் என்னிடத்தில்: அழாதே; இதோ, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமும் தாவீதின் வரேமானவர் அந்தப் புத்தகத்தை திறக்கவும் அதன் ஏழ் டுத்திரகையையும் அவிழ்க்கவும் ஜயெங்கொண்டிரக்கிறார் என்று சொன்னான். நான் பார்த்தனே; இதோ, சிங்காசனத்தின் டுவிலும் நான்கு ஜீவன்களின் டுவிலும் ழுப்பர்களின் டுவிலும், அறுக்கப்பட்டதுபலோல இரந்த ஒரு ஆட்டக்கூட்டி நின்றது; அதற்கு ஏழ் கலாம்புகளும் ஏழ் கண்களும் இரந்தன; அவயைே பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்டிரக்கிற தவேண்டயை ஏழ் ஆவிகள். அவர் வந்த சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்திரந்தவரடயை வலது கரத்திலிரந்த அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்தார். வளெளிப்படத்தின விசவேம் 5:5-7.

யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய கிறிஸ்து, ஏழ் டுத்திரகையால் டுத்திரயைிடப்பட்டிரந்த புத்தகத்தை திறப்பதற்கு வறெறி கொண்ட ஆட்டக்கூட்டியாக இரக்கிறார். அவர் தானியலே புத்தகத்தில் தண்ணீரின் மலே டுந்த கொண்டிரந்தாலும், அல்லது வளெளிப்படத்தின விசவேத்தில் ஒரு காலசை சடித்திரத்தின் மலே மற்றும் மற்றொரு காலசை பூமியின் மலே வதைத்திரந்தாலும், அந்தத் தீர்க்கதரிசனப் பிரதிநிதித்தவங்களின் ஒவ்வொன்றும் தீர்க்கதரிசன காலத்தடன் தலொடர்புடயைவயைாக இரக்கின்றன. மலேம், யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய கிறிஸ்து, தம்டுடயை வார்த்தயை டுத்திரயைிட்பவரம், டுத்திரை நீக்கபவரமாக இரக்கிறார். அவர் தானியலே புத்தகத்தை டுத்திரயைிட்டதுபலோலவே, வளெளிப்படத்தின விசவேம் பத்தாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழ் இடிகளையும் டுத்திரயைிட்டார்.

யலோவானுக்கு அறிவுரை அளித்த வல்லமையுள்ள துதன், இயசே கிறிஸ்துவை விடத் தாழ்ந்த ஒருவனல்ல. அவர் தமது வலது காலசை சடித்திரத்தின் மலே, இடது காலசை உலர்ந்த நிலத்தின் மலே வதைத் திற்பது, சாத்தானுடனான மகா மலோதலின் இறதிக்காட்சிகளில் அவர் ஏற்றுக்கொண்டிரக்கும் பங்கைக் காட்டுகிறது. இந்த நிலை, டுழ் பூமியின்மலேம் அவரக்கள்ள உன்னத வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் சுறிக்கிறது. இந்த மலோதல் யுகந்தலோறும் மலேம் வலுவடநைந்த, மலேம் உறதியடநைந்த வந்தது; இரளின் அதிகாரங்களின் கவைசப்படத்தும் வல்லமையை உச்சத்தை அடயையும் இறதிக்காட்சிகள்

வரயிலும் அத அப்படியே தடொடரம். சாத்தான், தன்மார்க்கமான மனிதர்களடன் இணையப்பட்ட, சத்தியத்தின் அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளாத டுடி உலகத்தையும் சபகையையும் வஞ்சிப்பான். ஆனால் அந்த வல்லமையுள்ள தூதன் கவனத்தை வலியுறுத்தித் தடேகிறார். அவர் உரத்த சத்தத்தடோட, தூப்பிடகிறார். சத்தியத்திற்கு விரடோதமாய் சாத்தானடோட, இணைந்திரப்படோரக்க, தமத சத்தத்தின் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் அவர் வளெிப்படித்தவிரக்கிறார்.

“இந்த ஏடி இடி டுடிக்கங்கள் தங்கள் சத்தங்களை எடிப்பிய பின்பு, சிறிய புத்தகத்தைப் பற்றிய விஷயத்தில் தானியலேக்கக் கடொடக்கப்பட்டதபடோல யடோவானுக்கும் இவ்வாறு கட்டளை வரகிறது: ‘ஏடி இடி டுடிக்கங்கள் உரத்தைவற்றை டுத்திரயைிட்ட, அடதைத்தவடை.’ இவடை தக்க வரிசயில் வளெிப்படித்தப்படவிரக்கும் எதிர்கால நிகழ்வுகளடோட, தடொடர்புடயைவயைாகும். நாட்களின் டுடிவில் தானியலே தமக்கரிய பங்கில் நிலைநிற்பார். யடோவான் டுத்திரடை நீக்கப்பட்ட சிறிய புத்தகத்தைப் பார்க்கிறார். அப்படொடித தானியலேின் தீர்க்கதரிசனங்கள் உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட வணேடிய டுதல், இரண்டாம், டூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளில் தமக்கரிய இடத்தைப் பறெகின்றன. சிறிய புத்தகத்தின் டுத்திரடை நீக்கப்படதல் காலத்தடன் தடொடர்புடயை செய்தியாக இரந்தத.”

“தானியலே புத்தகடிம் வளெிப்படித்தல் புத்தகடிம் ஒன்றடே. ஒன்று ஓர தீர்க்கதரிசனம், மற்றடொன்று ஓர, வளெிப்படித்தல்; ஒன்று டுத்திரயைிடப்பட்ட புத்தகம், மற்றடொன்று திறக்கப்பட்ட புத்தகம். இடி டுடிக்கங்கள் உரத்தை இரகசியங்களடை யடோவான் கடேடான்; ஆனாலும் அவற்றடை எடிதக்கூடாத என்ற அவனுக்கக் கட்டளயைிடப்பட்டத.”

“யடோவானுக்கக் கடொடக்கப்பட்ட விசலே ஒளி, ஏடி இடியடொலிகளால் வளெிப்படித்தப்பட்டதாவத, டுதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் செய்திகளின் கீழ் நிகழ்படோகிற சம்பவங்களின் ஓர, விளக்கவரயைாக இரந்தத.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

நீரின் டடேல் இரப்பவராகிய எட்டாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் அதிகாரங்களில் “மனிதன்” என்றும் பல்மடோனி என்றும் பிரதிநிதித்தவப்படித்தப்படிகிற கிறிஸ்தவடே, தமத கயையில் சிற புத்தகத்தை உடயை வல்லமையுள்ள தூதனும் ஆவார். அவர் யூதா கடோத்திரத்தின் சிங்கமாக இரந்த, தமத வார்த்தயை டுத்திரயைிட்ட, டுத்திரடை நீக்ககிறவர்; அவர் கபிரியலேகைக் கட்டளயைிடகிறவரம் ஆவார், ஏனளெில் அவர் பிரதானத் தூதனாகிய டிக்கலே ஆவார்.

ஆனாலும் பிரதானத் தூதனாகிய டிகாயலே, டடோசயேின் உடலகைக்கறித்த பிசாசடோடடே வாதாடி விவாதித்தபடோத, அவன்மடேல் தூடிணமான கற்றச்சாட்டசை சுமத்தத் தணியாமல், “கர்த்தர

உன்னதைத் தண்டிப்பாராக” என்ற சூறினான். யூதா 1:9.

மிக்கலே என்பது கிறிஸ்துவின் நாமமாகும்; அந்த நாமம், அவர் தவேர்களுக்கே மட்டமல்லாத அவர்களின் தளபதியாக இரப்பதையும், மலேம் உயிர்த்தொழிப்பும் அதிகாரம் உடையவராக இரப்பதையும் சுறிக்கிறது. “மிக்கலே” என்ற நாமத்தின் லொரள், “தவேனலைப்பலே இரப்பவன் யார்?” என்பதாகும். நலெகாத்நசேசார், அக்கினிச்சூளையில் ஡ூன்று விசுவாசிகளுடன் தவேசுமாரனலைப்பலேன்று ஓரவரலைக் கண்டலே, அவர் மிக்கலேலைக் கண்டான். மலேம், பிரதான தூதனாகிய மிக்கலே, தானியலே அதிகாரம் எட்ட, வசனம் பதினலேன்றின் நிறலைறேறமாக சிலுவையில் அஞ்ஞான ரலேமத்தின் சிறிய கலம்பு தம்மலை உயர்த்திக்கலேண்ட தவேனலேயை ஜனங்களின் அதிபதியும் ஓவார்.

ஓனாலும், சத்தியத்தின் வதேபுத்தகத்தில் எழ்தப்பட்டிரக்கிறதலை நான் உனக்குக் காண்பிப்பனே; இவ்விஷயங்களில் என்னலேடே நிலலைநிற்கிறவர், உங்கள் அதிபதியான மீகாயலேலைத் தவிர வறேலொரவரம் இல்லலை. தானியலே 10:21.

தவேதூதர்களுக்கு கட்டளையிடலவரம், மரித்தலேரலை உயிர்த்தொழிப்புலவரம், இரக்ககாலம் எப்பலேத ஡ிடிலடலைகிறது என்பதலைத் தீர்மானிப்பலவரம் மிக்கலேலே ஓவார்.

“அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனங்களின் புத்திரர்களுக்காக நிற்கும் அதிபதியான மிகாயலே எழந்த நிற்பார்; மலேம், ஜாதிகள் உண்டான நாள் ஡தல் அந்தக் காலமட்டும் உண்டாகாத அங்கலாய்ப்புக் காலம் உண்டாகும்; அந்தக் காலத்தில், புத்தகத்தில் எழ்தப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிற உன் ஜனங்களில் ஓவ்லொரவரம் விடலிக்கப்படலவார்கள்.’ இந்த அங்கலாய்ப்புக் காலம் வரம்பலே, ஓவ்லொர வழக்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டிரக்கும்; இனி சலேதனலைக்காலம் இல்லலை, மனந்திரம்பாதவர்களுக்காக இரக்க஡ம் இனி இல்லலை. ஜீவனள்ள தவேனலேயை ஡த்திரலை அவரலேயை ஜனங்களின்மலே இரக்கிறது. நாகத்தின் படலையினால் அணிவகக்கப்பட்ட ஡ூமியின் அதிகாரங்களலே, நடலைறெம் மரணகரமான மலேதலில் தங்களலைத் தாங்களலே காத்தகக்கலள்ள இயலாத இந்தச் சிறிய மீதியலே, தவேனலேயை தங்கள் பாதகாப்பாக ஏற்றக்கலள்கிறார்கள். அவர்கள் மிரகத்தலை வணங்கி அதன் ஡த்திரலையலை ஏற்றக்கலள வனேட்டம்; இல்லலையனில் தன்புறத்தலும் மரண஡ம் அனலலிக்க வனேட்டம் என்று உன்னதமான ஡ூமியரசு அதிகாரத்தினால் ஓணலை பிறப்பிக்கப்பட்டள்ளது. இத்தகலைய பயங்கரமான பலேராட்டத்தில் தவேனலேயை உதலியின்றி அவர்கள் அப்பலேத என்ன சலேய ஡ிடிலும்? ஓகலையால், தவேன் இப்பலேதலே த஡த ஜனங்களுக்கு உதலி சலேயலாராக!” Testimonies, volume 5, 212.

யூதா கஓத்திரத்தின் சிங்கம் டத்திரை நீக்கம் இறதி இரகசியம் இயசே கிறிஸ்தவின் வளெிப்படத்தலாகும்; மலேம், தமத தீர்க்கதரிசன வார்த்தையின் ஒவ்வொர துறின் வடிவமபெய்யும் அமபெய்யும் அவர் தாமகே கட்டப்பாட்டில் வதைத்திரக்கிறார் என்பதயும் அத உட்கொள்கிறத. நீரின் மலே நின்ற, தமத கயை உயர்த்தி, என்றென்றும் ஜீவிக் கிறவரசை சத்தியமாகக் கொண்டு, சிங்கம்போல் டழங்குகிறாராகிய சணல் உடலை அணிந்த மனிதர், ஏழ இடிகள் தங்கள் சத்தங்களை உச்சரிக்கச் செய்கிறார்; அவர் தான் தானியலேின் புத்தகத்தை டத்திரயைிட்ட, டுகிறவரம், வளெிப்படத்தின் விசலேத்தின் ஏழ இடிகளையும் டத்திரயைிட்ட, டுகிறவரம் ஆவார். ஏழ டத்திரகைளால் டத்திரயைிடப்பட்ட புத்தகத்தின் டத்திரகைளை நீக்குகிறவரம், உயிர்த்தலெுப்பும் அதிகாரம் உடயைவரம், பரிசுத்தகாலம் டிபுவறவதை அறிவித்த ளுந்த நிற்கும் மகா பிரபுவும் அவர் தாமகே ஆவார். "மரலெு" தரிசனத்தை தானியலேக்க புரியும்படி சய்யும்படி பாள்மோனி காபிரியலேக்கக் கட்டளயைிட்டபோத, அவர் அதைத்தான் தல்லியமாக அர்த்தமாகக் கொண்டிரந்தார்.

"கசோன்" தரிசனத்தை தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி கபிரியலேக்க அவர் கட்டளயைிடவில்லை. "கசோன்" தரிசனம் என்பத தானியலே எட்டாம் அதிகாரம், ஒன்று டதல் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள் வரயைிலான, வதோகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் இராஜயங்களபெ பற்றிய தரிசனம் ஆகும்; மலேம் அத பதின்முன்றாம் வசனத்தில் காலநீளத்தைப் பற்றிய ஓர களேவிக் கள் கறிப்பிடப்படும் "தரிசனம்" ஆகும். "இந்த தரிசனம் எத்தனை காலம் இரக்கம்?" "கசோன்" தரிசனம், பரிசுத்தஸ்தலத்தயும் சனேயயையும் மிதித்தழிக்கும், நித்தியமானதை (புறமத்ததை) மற்றும் அழிவலை உண்டாக்கும் மீறதலை (பாப்பரசாட்சியலை) கறித்ததாகும்.

அப்போத ஓர பரிசுத்தவான் பசேவதைக் நான் கட்டேனே; மலேம் பசேக்கொண்டிரந்த அந்தப் பரிசுத்தவானை நோக்கி இன்னொர பரிசுத்தவான், "நித்திய பலியயையும், பாழாக்கும் மீறதலயையும் கறித்த, பரிசுத்தஸ்தலம் சனேயயும் காலடியில் மிதிக்கப்படும்படியாக ஒப்புக்கொடக்கப்படும் இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் இரக்கம்?" என்று கட்டேன். தானியலே 8:13.

பால்மோனி (அற்புதமான எண்ணபவர்) என்ற நிலயைில் இரக்கம் கிறிஸ்தவினிடத்தில், "chazon" தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடிக் கும் என்று கட்டெகப்படுகிறத; அதற்கு அவர், "இரண்டாயிரத்த டின்னூ நாட்கள் வரகெகும்; பின்னர் பரிசுத்த ஸ்தலம் சுத்திகரிக்கப்படும்" என்ற பதிலளிக்கிறார். அப்பொத, "நித்திய பலியயையும், பாழாக்குகிற மீறதலயையும் பற்றியும், பரிசுத்த ஸ்தலம் சனேயயும் மிதிக்கப்படும்படிக்க ஒப்புக்கொடக்கப்படதலைப் பற்றியும்" உரகெகும் "chazon" தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்ள தானியலே விரம்புகிறான். ஆனால் தானியலேக்கப் "mareh" தரிசனத்தைப் புரியவகெகும்படி காபிரியலே கட்டளயைிடப்படுகிறார். ஒவ்வொர உண்மகெகும்

தவேண்டயை வார்த்தையில் அதற்குரிய இடமும் பொரத்தமும் உண்ட்.
"mareh" தரிசனம் என்பத, இரபத்தாறாம் வசனத்தில்
அடயைாளப்பட்டத்தப்பட்டள்ள மாலகைளும் காலகைளும் பற்றிய
தரிசனமாகும்.

அந்தச் சொல்லப்பட்ட மாலயும் காலயுமான தரிசனம்
சத்தியமானது; ஆகயைால் அந்தத் தரிசனத்தை மூடி வகை; ஏனெனில்
அது அநகே நாட்களக்குரியதாயிரக்கும். தானியலே 8:26.

"தரிசனம்" என்ற சொல் அந்த வசனத்தில் இரடிறகை கறிப்பிடப்பட்டள்ளது.
டிதலாவது கறிப்பு "மரே" தரிசனத்தயும், இரண்டாவது "காசோன்"
தரிசனத்தயும் கறிக்கிறது. "மரே" தரிசனம் என்பது "மாலகைளும்
காலகைளும்" பற்றிய தரிசனமாகும். "மாலகைளும் காலகைளும்" என்ற
எபிரயெ மொழிப்படபைப்பு வதோகமத்தில் அடிக்கடி காணப்படகிறது;
இரபத்தாறு ஆம் வசனத்தில் இரப்பதுபோலவகை, அது எப்போதும்
"மாலகைளும் காலகைளும்" என்ற மொழிபயெர்க்கப்பட்டகிறது.
வதோகமத்தில் அது "மாலகைளும் காலகைளும்" என்று அல்லாமல்
வறேவிதமாக மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ள ஒரு இடம் பதினான்காம்
வசனமகை; அங்ககை அது வறெமனகை "நாட்கள்" என்ற
மொழிபயெர்க்கப்பட்டள்ளது. பதினான்காம் வசனத்தின் உண்மயைான
எபிரயெ உரகை, "இரண்டாயிரத்த மூன்றுறறு மாலகைளும் காலகைளும்
வரகை" என்ற வாசிக்கப்பட்டம்.

அட்வென்டிசத்தின் மயைத் துணாகிய அந்த வசனம், தவேண்டயை
வார்த்தையில் "மாலகை-காலகைளகை" எளிமயைாக "நாட்கள்" என்ற
வெளிப்படத்தம் ஒரு வசனமாகும். ஒவ்வொரு உண்மகைக்கும் அதற்குரிய
டிக்கியத்தவம் உண்ட்; வறெொன்றமில்லாவிட்டாலும், பால்மோனி அந்த
வசனத்தகை நகைக்கடினகை வலியுறுத்தினார் என்பது தவெளிவாகிறது.
தம்டிடயை வார்த்தையில் எப்போதும் எழ்தப்பட்டிரக்கும் டிறயைலிரந்த
வறேபட்ட வகயைில் அந்த சொற்றொடரகை எழ்தம்படி கிங் ஜமேஸ்
வதோகமத்தகை மொழிபயெர்த்தவர்களின் மனங்ககை அவர்
வழிநடத்தியதன்மூலம் அவர் அவ்வாறு சயெ்தார். இந்த உண்மயைலிரந்த
பறெப்பட வணெண்டிய கரத்த என்னவெனில், கபேரியலே தானியலேக்க
"mareh" தரிசனத்தகைப் புரியவகைக்கும்படி சொல்லப்பட்டபோது, அவர்
தானியலேக்க 1844-இன் தகைற்றத்தின் தரிசனத்தகைப்
புரியவகைக்கும்படியகை சொல்லப்பட்டார்; பரிசுத்தஸ்தலடிம் சனகையும்
மிதிக்கப்பட்டதலகைக் கறித்த "chazon" தரிசனத்தகை அல்ல.

"மாலயும் காலகைளும்" என்ற தரிசனம், 1844 ஆம் ஆண்ட், அக்டோபர் 22
அன்று பரிசுத்தஸ்தலத்தின் சுத்திகரிப்பு ஆரம்பமானபோது நிகழ்ந்த ஒரு
தகைற்றத்தகைப் பற்றியது. 1844 ஆம் ஆண்ட், அக்டோபர் 22 அன்று நிகழ்ந்த
அந்தத் தகைற்றத்தின் தரிசனம், பரிசுத்தஸ்தலம்
மிதித்தழிக்கப்பட்டதலகைப் பற்றியது அல்ல; பரிசுத்தஸ்தலத்தின்
சுத்திகரிப்பகைப் பற்றியது. அந்த நாளில் ஒரு தீர்க்கதரிசனத் தகைற்றம்

இரந்ததா?

“பரிசுத்தஸ்தலத்தின் சுத்திகரிப்பிற்காக கிறிஸ்த நம்முடைய மகா ஆசாரியராக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் வரதல், தானியலே 8:14-ல் காண்பிக்கப்பட்டகிறது; மனஷுகுமாரன் பழமயான நாட்களையுடையவரிடத்தக்க வரதல், தானியலே 7:13-ல் வழங்கப்பட்டகிறது; கர்த்தர் தமது ஆலயத்திற்குள் வரதல், மல்கியா முன்னறிவித்தபடி, இவ்வை அனதைத்தம் ஓரே நிகழ்வின் விவரிப்புகளாகும்; மலேம் இது மத்தயே 25-ல் உள்ள பத்த கன்னியரின் உவமையில் கிறிஸ்த விவரித்திருக்கும் மணவாளன் கலியாணத்திற்கு வரதலினாலும் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்டகிறது.” The Great Controversy, 426.

1844 அக்டோபர் 22 அன்று கிறிஸ்த தமது ஆலயத்தில் தீர்க்கதரிசனரீதியாக வளையப்பட்டதைக் குறித்த தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி காபிரியலேக்க கட்டளையிடப்பட்டது. இந்தக் காரணத்தினால், 1844 அக்டோபர் 22 என்ற ததேக்கத் தானியலேக்க காபிரியலே இரண்டாவது சாட்சியை அளித்தார்; ஏனெனில், உண்மை இர சாட்சிகளின் சான்றின்மலே நிலநெறித்தப்பட்டகிறது என்பதை அடையாளப்பட்டத்தம் வதோகமக் கோட்பாட்டின் ஏதாவது ஓர் வடிவத்தைப் பதிவு செய்த ஒவ்வொரு வதோகம எழுத்தாளரையும் காபிரியலே வழிநடத்தினார். காபிரியலே தானியலே 1844 அக்டோபர் 22-ஐப் புரிந்தகொள்ளச் செய்ய வணேடமாயின், “வளையப்பட்டின் தரிசனம்” நிலநெறித்தப்பட்டவதற்காக அவர்க்கு இரண்டாவது சாட்சி அவசியமாக இரந்திருக்கும்.

காபிரியலே தன் பணியை ஆரம்பிக்கும்போது, மதலில் “சாசோன்” தரிசனத்தைப் புரிந்தகொள்ள வணேடம் என்ற தானியலேயின் விரப்பத்தைச் சம்போதிக்கிறார்; மலேம், “சாசோன்” தரிசனம் என்பது 1798 ஆம் ஆண்டில் “மடிவுக் காலத்தில்” நிறவைபறெம் தரிசனமே என்ற அடையாளப்பட்டத்தவதன் மூலம் அவர் இதைச் செய்கிறார்.

உலாய் நதியின் இர கரகைக்கிடயையில் ஓர்வண்டயை சத்தத்தை நான் கட்டேனே; அத சூப்பிட்ட, “கபிரியலே, இந்த மனிதனுக்க இந்தத் தரிசனத்தைப் புரியச்செய்” என்றது. ஆகயால் நான் நின்றிரந்த இடத்திற்குகரகே அவன் வந்தான்; அவன் வந்தபோது நான் பயந்து, மகங்குப்புற விழந்தனே; ஆனால் அவன் என்னிடம், “மனபுத்திரனே, புரிந்தகொள்; ஏனெனில் இந்தத் தரிசனம் மடிவுக்காலத்திற்குரியது” என்றான். தானியலே 8:16, 17.

முந்தயை வசனத்தில் காணப்படும் “தரிசனம்”, அதாவது “மடிவுக்காலத்தில்” என்பது “chazon” தரிசனமாகும்; தானியலே புத்தகத்தில் “மடிவுக்காலம்” என்பது கி.பி. 1798 ஆகும். தானியலே புரிந்தகொள்ள முயன்றது இந்த “தரிசனத்தயை”; ஆனால், தானியலேக்கப் புரியும்படியாகச் செய்யும்படி கபிரியலேக்கக் கட்டளையிடப்பட்ட

“தரிசனம்” அத அல்ல. அதற்காக கபிரியலே இரண்டாவது சாட்சியத்தை வழங்கப் போகிறார்.

அப்படியே அவர் நான் நின்றிரந்த இடத்திற்கு அண்மித்த வந்தார்; அவர் வந்தபோது நான் பயந்த, மகங்குப்புற விழந்தேன். ஆனால் அவர் என்னை நோக்கி, “மனபுத்திரனே, அறிந்தகொள்; ஏனெனில் தரிசனம் மடிவுகாலத்திற்குரியது” என்றார். அவர் என்னோட, பசேக்கொண்டிரந்தபோது, நான் தரையை நோக்கி மகங்குப்புற ஆழ்ந்த நித்திரையில் இரந்தேன்; ஆனால் அவர் என்னதைத் தொட்ட, என்னை நிமிர்ந்த நிற்கச் செய்தார். அவர் மலேம், “இதோ, கோபத்தின் கடசை காலத்தில் நிகழ்ப்போகிறதை உனக்குத் தரையப்படத்தகிறேன்; ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் மடிவு வரம்” என்றார். தானியலே 8:17-19.

காபிரியலே தன் பணிக்கட்டளையை ஏற்று, தானியலேடம் “பார்” என்று அறிவிப்பதன் மூலம் தொடங்குகிறார்; அதாவது, அடித்த உண்மையை தானியலே கரத்தில் கொள்ளும்படி அறிவிக்கிறார். அடித்த உண்மை என்னவெனில், லவேயராகமம் இரபத்தாறு அதிகாரத்தில் கூறப்படும் இர “ஏழு காலங்கள்” என்பவற்றில் உள்ள “கடசை கோபம்” 1844-இல் மடிவடகைறது. இந்த “கடசை கோபம்” ஒரு காலத் தீர்க்கதரிசனமாக நரேடியாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் அது மடிவடயை வணேடிய “நியமிக்கப்பட்ட காலம்” ஒன்றைக் கொண்டள்ளது. இந்த “கோபம்” அவசியமாக ஒரு காலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்ட வணேடும்; ஏனெனில் அது மடிவடயும்படி ஒரு “நியமிக்கப்பட்ட காலம்” கொண்டள்ளது. “கோபம்” என்பது வறெமனே காலத்தின் ஒரு கறிப்பிட்ட புள்ளியாக இரந்திரந்தால், அதற்கு ஒரு மடிவு இரக்காத; அத நிகழ்ந்த நரேத்தயை மட்டும் கறித்திரக்கம்.

“கோபாக்கினகை” ஒரு மடிவுப் புள்ளி கறிக்கப்பட்டிரந்தது; ஆகயைல் அது ஒரு காலப்பகுதியின் மடிவகைக் கறிக்கிறது. அந்த காலப்பகுதி “கடசை கோபாக்கினகை” என்று சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஒன்று கடசையெனில், ஒன்று மதலாயும் இரக்க வணேடும். “மதல் கோபாக்கினகை” தானியலே பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டள்ளது; அங்கும் அதவகை ஒரு காலப்பகுதியாக இரக்கிறது; ஏனெனில் “கோபாக்கினகையின்” மடிவு வரமட்டும் பாப்பரசாட்சி “சயெல்பட்ட, சழித்தோங்க” இரந்தது.

புத்தியுள்ளவர்களில் சிலர் இடறவார்கள்; அது அவர்களகைச் சோதிக்கவும், சுத்திகரிக்கவும், வணெமயாகக்கவும், மடிவின் காலம்வரகை இரக்கவும் ஆகும்; ஏனெனில் அது இன்னும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்ககை உரியது. அந்த ராஜா தன் மனதன்படியகை செய்வான்; அவன் தன்னகை உயர்த்திக்கொண்ட, எல்லா தவேன்களினும் மலோகத் தன்னகை மகிமபெப்டுத்தி, தவோதி தவேன்க்கு விரோதமாக அதிசயமான காரியங்ககைப் பசேவான்; கோபக்கினகை நிறகைவறும் வரகையில் அவன் சழித்திரப்பான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நடபெறும். தானியலே 11:35, 36.

இந்த இரண்ட வசனங்களில், தன் சித்தத்தின்படி செய்கிறதும் தன்னையெயர்ந்ததற்கிறதும் ஆன ராஜாவே பொருளாக இரக்கிறான். தவேண்டைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து, தானே தவேன் என்று தன்னையெய்ளிப்படுத்துகிற "பாவ மனஷனை" பவுல் அடையாளப்படுத்தும் போது, அவர் மறமெகமாக உரதைத் வசனம் மிப்பத்தாறு ஆம் வசனமே ஆகும். கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1798 ஆம் ஆண்ட வரையிலே இரண்ட யுகங்களின் தன்புறத்தல் மிப்பத்ததைந்த ஆம் வசனத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது; அத "மிடிவுகாலம்" வரையில், அதாவது "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" ஆன 1798 வரையில் தடொடர்கிறது. பின்னர், மிப்பத்தாறு ஆம் வசனம், "கோபம் நிறுவேறும் வரையில்" பாபராட்சி "வளர்ச்சி அடையும்" என்று அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த வசனம், 1798 வரையில் பாபராட்சி சமூகத்தோங்கியது என்றும், அந்நேரத்தில் மதல் "கோபம்" "நிறுவேறியிருந்தது" என்றும் காட்டுகிறது. தவேண்டைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தை, 1798 வரையில், அதாவது "மிடிவுகாலம்" வரையில், ஆயிரத்த இரண்டு அறுபது ஆண்டுகள் பாபராட்சி நீடிக்கமென்று "நியமித்திருந்தது."

மதலாவது "கோபக்காலம்" 1798-இல் மிடிவடனைந்தது; "கடசை கோபக்காலம்" 1844-இல் மிடிவடனைந்தது. இந்த இர கோபக்காலங்களும் கறிப்பிட்ட மிடிவுகளைக் கொண்ட காலக்கட்டங்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டகின்றன; ஆகையால் அவையெய் இரண்டும் காலத் தீர்க்கதரிசனங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டகின்றன. "மாலைய-காலகைள்" (நாட்கள்) என்று அழகைக்கப்படும், 1844 அக்டோபர் 22-ஐ அடையாளப்படுத்திய தோற்றத் தரிசனத்தை ("mareh") தானியலே புரிந்தகொள்ளும்படி பால்மோனி காபிரியலேகைக் கட்டளையிட்டார்; அந்தத் ததேிக்க இரண்டாவது சாட்சியத்தை வழங்குவதன் மூலம் அவன் அதைப் புரியச் செய்தான்.

பதிமூன்றாம் வசனத்தின் "chazon" தரிசனம், தானியலே புரிந்தகொள்ள விரும்பிய அதே தரிசனம், 1798 ஆம் ஆண்டில் "மிடிவுகாலத்தில்" நிறுவடனைந்த மிதித்த அழித்தலின் தரிசனமாக இரந்தது. பதினான்காம் வசனத்தின் "mareh" தரிசனம், இரண்டாயிரத்த மந்நூ ஆண்டுகளடைய காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறுவேற்றத்திலும், அதபேலே இரண்டாயிரத்த ஐந்நூறு இரபது ஆண்டுகளடைய காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறுவேற்றத்திலும், 1844 அக்டோபர் 22 அன்று மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில் கிறிஸ்த தோன்றியதன் மிடிவடனைந்தது. அந்த இரண்ட காலத் தீர்க்கதரிசனங்களும் ஹபக்கூக்கின் பரிசுத்த பலகைகளில் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டது; அவையெய் கர்த்தரடைய கரத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டவையென்றும், மாற்றப்படக் கூடாதவையென்றும் சகோதரி ஓயிட் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இந்த ஆய்வையெய் அடத்த கட்டரடையில் தடொடர்வோம்.

“நாம் கற்றுக்கொள்ள வண்டிய பாடங்கள் அநகேம் உள்ளன; அதபேலுல், கற்றதை விடத்தொழிக்க வண்டியவகைளும் அநகேம், அநகேம் உள்ளன. தவேனும் பரலுலுக்மும் மட்டமதே தவற்றுவை. தாங்கள் மனதில் ப஁ற்றிப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஁ர கரத்ததை ஁ரபுலுதும் கவைிட வண்டியதில்லை ஁ன்றும், ஁ர அபிப்பிராயத்ததை மாற்ற வண்டிய சந்தர்ப்பம் ஁ரபுலுதும் வராத ஁ன்றும் நினபைப்பவர்கள் ஁மாற்றமடவைவார்கள். நாம் ஁ங்கள் சலுந்தக் கரத்தகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் உறதியான பிடவாதத்தடன் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் வரையில், கிறிஸ்த ஁பெித்த அந்த ஁க்கியத்ததை நாம் பறெ டுடியாத.” Review and Herald, July 26, 1892.